Wychodzi raz w tygodniu. *Porto opłacone ryczałtem.*

ROK XVII. Kraków, dnia 17 listopada 1934. Nr. 39.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE DO USTAWY O PODATKU OD LOKALI.

W „Dzienniku Ustaw R. P.“ Nr. 76 (poz. 718) ogłoszony został jednolity tekst ustawy z dn. 2/VIII. 1926 r. o podatku od lokali, a w „Dzienniku Ustaw R. P.“ Nr. 85 (poz. 772) ukazało się rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 14/IX 1934 r. w sprawie wykonania powyższej ustawy.

Rozporządzenie z dn. 14/IX 1934 r. zawiera w § 1 przepisy dotyczące nieuregulowanej dotąd sprawy początku i końca obowiązku podatkowego, oraz sposobu postępowania w wypadkach zmiany lokatora w ciągu roku podatkowego, podziału w ciągu roku lokalu na dwa lub więcej i t. d. W następnych paragrafach rozporządzenia znajduje się szereg wyjaśnień, jakich nie zawierało rozporzędzenie dawne z 1926 r. Wyjaśnienia te oparte są w znacznej części na orzeczeniach N. T. A., częściowo zaś wydane są w związku z przepisami niektórych ustaw, jakie ukazały się już po wydaniu ustawy z dn. 2/VIII. 1926 r. I tak, § 4 wyjaśnia, że od podatku od lokali wolne są lokale w budynkach będących fabrycznemi z konstrukcji swej budowy lub z przyznaczenia, natomiast nie podlegają zwolnieniu lokale, zajęte przez zakłady przemysłowe w budynkach, będących z przeznaczenia lub z konstrukcji budowy domami mieszkalnemi. Należące do przedsiębiorstwa przemysłowego, prowadzonego w budynku fabrycznym, wolnym od podatku, biura, składy, magazyny i t. p., chociażby znajdowały się w innym budynku w obrębie tej samej posesji fabrycznej, również korzystają ze zwolnienia od podatku.

Dalej, zawarte są wyjaśnienia, jakich nie zawierało dawne rozporządzenie wykonawcze, że mieszkania pracowników urzędów państwowych i samorządowych, instytucyj naukowych, oświatowych, dobroczynnych i wyznaniowych, znajdujące się w lokalach tych urzędów i instytucyj podlegają opodatkowaniu na zasadach ogólnych — bez względu na to, czy są odnajmowane za kamornem, czy też oddawane bezpłatnie lub przydzielane jako mieszkania służbowe.

Następnie, § 5 wyjaśnia, że za lokale, zajmowane na cele naukowe i oświatowe, uważa się pomieszczenia szkół bibljotek i laboratorjów, będących instytucjami naukowemi, i t. p. zakładów, ściśle związanych z nauką i nauczaniem. Nie korzystają zatem z zwolenia lokale związków zawodowych, stowarzyszeń sportowych, klubów towarzyskich i t. p., chociażby w statutach ich były wskazane cele kulturalne i oświatowe Rozporządzenie obecne wypełnia lukę, istniejącą w dawnem rozporządzeniu, przez podanie definicji pojęcia „Izby“, za jaką uważa się wszelkiego rodzaju ubikacje, jak: pokoje mieszkalne kuchnie, pokoje dla służby sklepy, sale, pokoje biurowe i t. p. z wyjątkiem łazienek, spiżarń, werand przedpokojów, korytarzy i t. p. ubikacyj, które nawet po poczynieniu odpowiednich przeróbek nie nadają się do zamieszkania lub prowadzenia przedsiębiorstwa przemysłowego i hadlowego oraz wykonywania zawodu.

W zakończeniu rozporządzenia szczegółowo wyjaśnia sprawę ustalania podstaw wymiaru podatku od lokali oraz jakiego rodzaju świadczenia potrącać należy od umownego komornego, a jakie świadczenia w naturze, pracy lub w innej formie winny być doliczane do komornego, płaconego w gotówce.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ.

Rok XVII. **Kraków, dnia 17 listopada 1934** **Nr. 39.**

Cena abonamentu:	
Abonament kwartalny	4 zł
„ półroczny	8 zł
„ roczny	16 zł

Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń

Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wiecz. Rękopisów Redakcja nie zwraca.

Redakcja i administr. **Kraków, Grodzka 43.** Telefon Nr. 132-67

Konto P. K. O. Nr. 400.342.

Ogłoszenia:

Wiersz milim. 1 szp. na okładce	40 groszy
Wiersz milim. 1 szp. na I str. okładki	60 groszy
Wiersz milim. 1 szp. w tekście	60 groszy

Cała strona okładki Zł 200 Pół strony okładki Zł 100 Ćwierć strony Zł 50 Ósma strony Zł 25

Cała strona w tekście Zł 450, Pół strony Zł 230 Ćwierć strony Zł 120 Jedna ósma strony Zł 60

Jaki cel mają dziś cenniki sklepowe?

W ostatnich dniach organa magistrackie dokonują w sklepach lustracyj dla stwierdzenia czy kupiectwo przestrzega obowiązku utrzymywania cenników. W sprawie tej — która kupiectwo naraża na liczne przykrości oraz dotkliwe grzywny, zwróciły się Krak. Kongregacja Kupiecka oraz Krak. Stowarzyszenie Kupców do Magistratu m. Krakowa z następującym memorjałem:

Celem uregulowania cen sprzedaży towarów pierwszej potrzeby wydał Rząd w pierwszych latach Niepodległości Państwa zarządzenia, które wówczas może były podyktowane koniecznością. — Z jednej bowiem strony cierpiało społeczeństwo pod brakiem dostatecznej ilości najniezbędniejszych towarów, a z drugiej istniało olbrzymie zapotrzebowanie. — Zarządzenia więc, oparte o ustawę „o zwalczaniu lichwy wojennej“, wydane jeszcze w roku 1923, a zmierzające do ukrócenia niedozwolonej spekulacji towarem, były podówczas, tj. w latach chaosu gospodarczego częściowo uzasadnione.

Obecnie jednak, kiedy rynek cierpi pod nadmiarem produkcji przy równoczesnem kurczeniu się konsumpcji, kiedy **kwestję cen reguluje odwieczne prawo popytu i podaży**, nie zachodzi nagląca potrzeba sięgania do tych zarządzeń, jakie były celowe w latach 1920 do 1923.

Mimoto jednak Władze, opierając się na rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20. lutego 1923 (Dz. U. Nr. 22. poz. 139) urgują dziś przestrzeganie ówczesnego zarządzenia, które z przyczyn wyżej wyszczególnionych całkowicie aktualność swoją utraciły i — podobnie jak zasadnicza ustawa o walce z lichwą wojenną — powinny być całkowicie zniesione. — Co gorsza, organa wykonawcze Magistratu, dopilnowując wykonania przepisów w sprawie „obowiązku posiadaczy przedsiębiorstw sprzedaży ujawniania cen przedmiotów powszedniego użytku“, okazują dziwną skłonność do **zbyt rygorystycznego** pojmowania tego obowiązku.

W szczególności chodzi o następujące:

1) Ustalenie przedmiotów, podpadających pod znamiona **„pierwszej potrzeby“**. — Szereg towarów, które w r. 1920—1923 z powodu swej rzadkości i wysokiej ceny uznane były za potrzebujące ochrony,

obecnie należą do tzw. „markowych“ towarów, to znaczy towarów, mających wywołaną cenę rynkową. Dla przykładu wyliczamy: cukier, mąka, pieczywo, kawa, herbata, owoce, wędliny, towary odzieżowe itd. Jeżeliby więc już koniecznem było ustanowienie cenników sklepów, mających na celu informowanie publiczości o cenach, liczonych przez dane przedsiębiorstwo, to należałoby ograniczonyć te towary „pierwszej potrzeby“ do tych **istotnie pierwszej potrzeby**, przy których zakupie publiczność mogłaby być dezorjentowaną wzgl. zajść mogły nadużycia ze strony kupców, wykorzystujących nieświadomość klijenteli. — Dla charakterystyki podajemy, iż znany nam jest fakt podporządkowania pod „towary pierwszej potrzeby“ luksusowej bielizny (pyjamy) przez podciąganie jej pod „artykuły odzieżowe“.

2) Magistrat m. Krakowa, opierając się na reskrypcie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, rozesłał pismem z dnia 16. lipca 1932, pouczenie w sprawie uwidaczniania cen. — M. in. poleca, aby ceny były ujawniane zarówno na **poszczególnych przedmiotach** powszedniego użytku jakoteż ujęte **w ogólny cennik**, wywieszony **w sklepie**. — Oprócz tego muszą ceny być ujawnione zarówno wewnątrz lokalu sklepowego jakoteż **na wystawie sklepowej**.

Z wielu powodów jest wykonanie takiego zarządzenia niemożliwem do wykonania. — Wielu kupców prowadzi dziesiątki (a nawet setki) rodzajów towarów (galanterja, przybory piśmienne i papierowe, galant. żelaza, sukno i jedwabie, jubilerzy itd.) tak, że — dosłownie fizyczną niemożliwością jest, aby na każdym gatunku i rodzaju oraz na **poszczególnych sztukach** towaru cena była uwidoczniona. — Gdyby dany kupiec, stosując się do przepisów, zaopatrzył wszystkie np. towary sukiennicze w napisy cennikowe, to po obsłużeniu jednego klijenta, po przerzuceniu kilkunastu sztuk sukna, kartki te poodpadałyby wzgl. by się pomieszały.

Konieczność oznaczenia ceną **każdej** sztuki towaru, znajdującego się w oknie wystawowem, narazi niechybnie kupiectwo na przykrości **konkurencyjne**, gdyż umożliwi konkurentom znajomość cen sprzedażnych sąsiada i spowoduje niezdrową, nielojalną konkurencję.

Z uwagi na powyższe pozwalamy sobie uprzejmie prosić o łaskawe dostosowanie wymogów rozporządzenia o obowiązku ujawniania cen do faktycznych potrzeb chwili, o racjonalne stosowanie tych przepisów do obecnych, **zmienionych warunków** i potrzeb życia gospodarczego.

W szczególności prosimy o łaskawe wydanie zarządzeń, by cenniki wymagane były we formie „cenników ogólnych“ tz. umieszczonych na jednym arkuszu i **wywieszonych wewnątrz lokalu** handlowego tak, aby dostępne były dla klijenteli. — Prócz tego możnaby żądać wywieszenia takiego samego cennika w oknie wystawowem albo cennika, obejmującego ceny poszczególnych gatunków i rodzajów towaru.

Dzięki uwzględnieniu naszych słusznych dezyderatów Świetny Magistrat zadośćuczyni wymogom rozporządzenia Min. Spraw Wewnętrznych, a z drugiej uchroni kupiectwo przed nader przykremi następstwami zbyt rygorystycznego interpretowania tych nieaktualnych przepisów.

Pomoc finansowa dla zubożałego kupiectwa i rzemiosła

Jednym z największych ciężarów dla drobnego podupadłego kupiectwa i rzemiosła jest **podatek**. — Szczególnie odczuwa się to w okresie wykupna świadectw przemysłowych (koniec grudnia), kiedyto wielu biedaków nie jest w stanie podołać temu ciężarowi podatkowemu, przezco narażeni są oni na dotkliwe grzywny, odsetki zwłoki i koszta egzekucyjne.

Celem przyjścia z pomocą tym najuboższym i uchronienia ich przed przykremi następstwami niewykupienia w terminie świadectwa przemysłowego, zgłosiła się pewna instytucja finansowa, która oświadczyła gotowość dania do dyspozycji znaczniejszej kwoty na cele udzielenia drobnych kredytów za minimalnem oprocentowaniem na dogodnych warunkach spłaty i za odpowiednią poręką.

Zgłoszenia w tej sprawie przyjmuje Sekretarjat Krak. Stowarzyszenia Kupców, w Krakowie, ul. Grodzka 43.

W jakim kierunku winna iść reforma opłat pocztowych.

W związku z ankietą, rozpisaną przez krak. Izbę Przemysłowo-Handlową, celem zebrania materjałów, któreby jej umożliwiły współpracę nad wytycznemi dla dalszego uzgodnienia działalności przedsiębiorstwa „Polska Poczta i Telegraf“ z wymaganiami praktycznemi życia gospodarczego, przesłały Krak. Kongregacja Kupiecka oraz Krak. Stowarzyszenie Kupców następujące uzgodnione dezyderaty we formie memorjału.

Publikując ten memorjał, zwracamy się do naszych Czytelników z prośbą o podanie nam dalszych, uzasadnionych życzeń w tej sprawie, które właściwym czynnikom przekażemy.

Rewizja kosztów handlowych, spowodowana koniecznością dostosowania ich do zmienionych warunków gospodarczych, a w szczególności do ogólnego spadku cen wyrobów przemysłowych i artykułów rolnych wskazuje wyraźnie, że w obecnej chwili nawet ostatnie zmiany taryfy pocztowej, wykazujące już w dużej mierze zrozumienie i konieczność zastosowania się do warunków gospodarczych, okazują się jako niedostateczne **i dalsza rewizja opłat pocztowych jest nadal palącą koniecznością,** którą handel na każdym kroku zmuszony jest podkreślać.

Dalsza obniżka opłat pocztowych i przystosowanie ich do obecnego stanu zamożności całego społeczeństwa przyczyni się niewątpliwie do **wzrostu obrotu pocztowego** wogóle, a korespondencji handlowej w szczególności, pozwoli na pełniejsze korzystanie z pośrednictwa poczty bez potrzeby uciekania się do środków zastępczych, a obecnie tańszych jak gońcy, przedsiębiorstwa ekspedycyjne, „frochtowe“ i t. p. Wyruguje pozatem posługiwanie się nielegalnem pośrednictwem, które w niektórych dzielnicach naszego kraju znacznie się rozwinęło. W ostatecznym wyniku zniżki taryfowe dadzą niewątpliwie plusy dla Poczty.

Ze względów powyższych — w imieniu kupiectwa — jednego z najgłówniejszych klijentów Poczty, zgłaszamy pod adresem Ministerstwa Poczt i Telegrafów następujące postulaty:

W dziale opłat pocztowych — wnosimy —

1) O obniżenie zasadniczych opłat pocztowych w sposób następujący:

Za listy zamiejscowe:

do wagi 20 g	20 groszy
od wagi 20 g do 250 g	30 groszy
od wagi 250 g do 500 g	60 groszy

Za listy miejscowe:

do wagi 20 g	10 groszy
od wagi 20 g do 250 g	20 groszy
od wagi 250 g do 500 g	40 groszy

Kartki pocztowe zamiejscowe:

pojedyncze	10 groszy
z odpowiedzią	20 groszy
(turystyczne) wysyłane z miejscowości klimatyczno-turystycznych, a zawierające maximum 6 słów (pozdrowień - życzeń)	5 groszy

Kartki pocztowe miejscowe:

pojedyncze	5 groszy
z odpowiedzią	10 groszy

Papiery handlowe:

do wagi 250 g	15 groszy
od wagi 250 g do 500 g	30 groszy
od wagi 500 g do 1000 g	40 groszy

Próbki towarów:

do wagi 250 g	15 groszy
od wagi 250 g do 500 g	30 groszy

Przekazy pocztowe:

do 10 zł.	15 groszy
od 10 zł. do 25 zł.	30 groszy
od 25 zł. do 50 zł.	35 groszy
od 50 zł. do 100 zł.	50 groszy
od 100 zł. do 250 zł.	85 groszy
od 250 zł. do 500 zł.	100 groszy
od 500 zł. do 750 zł.	125 groszy
od 750 zł. do 1000 zł.	165 groszy

Paczki dla wszystkich odległości:

do 1 kg	0.50 zł.
od 1 kg do 5 kg	0.90 zł.
od 5 kg do 10 kg	1.50 zł.
od 10 kg do 15 kg	2.00 zł.
od 15 kg do 20 kg	2.50 zł.

2) **O zniesienie opłat,** pobieranych **przy doręczaniu przekazów,** paczek i t. d. względnie o scalenie ich z opłatami nadawczemi po odpowiedniem obniżeniu taryfy, gdyż niezrozumiała wydaje się konieczność **dwukrotnego opłacania jednej i tej samej manipulacji pocztowej,** tembardziej, że za doręczenie listów i telegramów opłaty nie są pobierane.

3) W sprawie pobierania **z góry** opłat przy przesyłkach towarowych.

Przy przesyłkach **kolejowych** praktykowanem i dozwolonem jest, aby nadawca przesyłki polecił odbiór należności przesyłkowej **u odbiorcy** towaru. Ma to w życiu handlowem ogromne znaczenie. — W wielkiej ilości wypadków bowiem kupiec posyła klijentowi na jego żądanie wzory towarów do wyboru, przyczem z góry nie może mu być wiadomem czy towar ten zakupi czy też go zwróci. Jeżeli więc całe ryzyko kosztów transportu spoczywa na **odbiorcy** towaru, natenczas każdy kupiec decyduje się na taką przesyłkę. Kolej zaś zawsze w posiadanie swej należności wchodzi, mając zabezpieczenie na odn. towarze.

Odmiennie jednak praktykuje **poczta,** która nie zna takiego sposobu przerzucania kosztów na odbiorcę lecz domaga się w każdym wypadku, aby nadawca **z góry** uiścił tę należność. Przez to odpada poczcie cały szereg obrotów i dochodów.

Powołując się więc na analogiczną praktykę poczty za czasów austrjackich oraz na niewątpliwe ułatwienie obrotów handlowych oraz niezawodne podniesienie dochodów poczty, uprzejmie prosimy o łaskawe poparcie naszego dezyderatu w tym kierunku, aby poczta — podobnie jak to czyni kolej — wprowadziła przepis, zezwalający na przyjmowanie przesyłek bez żądania z góry opłat a żądała ich dopiero u odbiorcy.

4) **Podniesienie wagi listów do 25 gramów.**

5) **Obniżenie taryfy za zlecenia inkasowe.**

Drobne zlecenia inkasowe do 100 zł. — 25 groszy.

Zlecenia inkasowe do 5.000 zł.:

za przesłane i wykonane zlecenia	do 100 zł.	20 gr.
	do 500 zł.	25 gr.
	do 1000 zł.	30 gr.
	do 2500 zł.	35 gr.
	do 5000 zł.	40 gr.

Ponadto wysuwamy życzenie, aby w razie odmowy zapłaty zlecenia, notowano na odwrocie ścisłe oświadczenie dłużnika, które zazwyczaj streszczać się może w słowach: „zapłacę dopiero za miesiąc lub dwa miesiące, dziś nie mam pieniędzy i t. d.“, gdyż takie ścisłe oświadczenie dłużnika daje podstawę do ewentualnego powtórnego wysłania dłużnikowi zlecenia inkasowego i zarazem stanowi wartościowy procesowo dowód uznania pretensji — natomiast zanotowana na zleceniu uwaga, „że dłużnik odmówił zapłaty“ jest właściwie dla zleceniodawcy bez znaczenia, bo niewiadomo jak się należy nadal do takiego dłużnika ustosunkować.

6) Z racji ostatniej zmiany taryfy pocztowej, która weszła w życie 1-go października **podwyższono** cały szereg stawek głównie przy wysyłce **druków.** Do tej pory dla 100—500 druków obowiązywał rabat 40%, obecnie z rabatu korzystają druki dopiero począwszy od 500 sztuk w górę. Ale tu wprowadzono poważną zwyżkę.

Dawniej bowiem od 501 do 1000 sztuk druków zniżka wynosiła 50%, obecnie tylko 30%. Przy wysyłce ponad 1000 sztuk płacono wedle starej taryfy tylko 40%, obecnie 65%. Przy drukach bezadresowych do 500 sztuk porto wynosi dziś 8 zł., podczas gdy dawniej tylko 6 zł.

Prosimy zatem co do druków o przywrócenie stawek dawnych przed 1. X. 1934.

Jednocześnie zwracamy się do Ministerstwa z prośbą o **uprzystępnienie kupiectwu wiadomości o usługach poczty** oraz rozszerzenia i usprawnienia tych usług, a mianowicie o:

1) Wydanie jasnych — krótkich i tanich — urzędowych komentarzy do ordynacji pocztowej, zawiera-

jących w szczególności popularne, dokładne wyjaśnienie co to jest list, co może być uważane za druk, za papier handlowy i t. p., oraz ustalenie wzorów i schematów, druków, ofert i monitów, wymagających opłaty pełnej i upoważniających do opłaty zniżonej.

2) Wyjaśnienie, względnie wydanie zarządzenia, aby można na t. zw. drukach nie pisać na kopercie słowa „druk".

3) Uznanie za „druki" przesyłek listowych, pisanych na maszynie względnie przez kalkę, jednobrzmiących i wysyłanych jednorazowo w ilości nie mniejszej niż 15 sztuk.

4) Wydanie zarządzenia, aby można nadawać „druki" w kopertach zamkniętych, o ile nadawane one są książką nadawczą w ilości nie mniejszej jak 250 sztuk.

5) Wydanie bezpłatnych taryf pocztowo - telefoniczno - telegraficznych.

OBOWIĄZUJĄCA PISOWNIA PRZY NADAWANIU TELEGRAMÓW.

Według postanowień ordynacji telegraficznej (Dz. U. Nr. 36 z r. 1931, poz. 275) przy obliczaniu ilości wyrazów w telegramach nie mogą być liczone za jeden wyraz wyrazy stworzone z dwu lub więcej wyrazów przez napisanie ich łącznie bez zmian lub ze zmianami niezgodnemi z duchem języka.

Zachodzi pytanie, jak urzędy telegraficzne ustosunkowały się do nowej pisowni polskiej. Okazało się bowiem, że przy układaniu treści telegramów publiczność stosuje różne zasady ortograficzne, pisząc np. w jednem słowie „spowodu", „dodziśdnia", „popołudniu", co jest zgodne z X wydaniem Pisowni Polskiej, nakładem Polskiej Akademji Umiejętności w Krakowie.

Poznańska Dyrekcja Poczt i Telegrafów wyjaśniła w dzienniku zarządzeń Nr. 13 z 1934 r., że nadawcy telegramów mogą posługiwać się zarówno starą jak i nową pisownią.

KARTKI POCZTOWE Z ZAGIĘTYM BRZEGIEM.

Kartki pocztowe z zagiętym brzegiem, w których przyklejono tylko samą krawędź zajętej części, pozostawiając dalszą płaszczyznę brzegu niezaklejoną i nieprzylegającą do kartki, poczta obciąża dopłatą

W niedzielę, dnia **18** listopada 1934 roku, odbędzie się o godzinie **6** wieczorem w lokalu Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców, ul. Grodzka 43.

ODCZYT

Adwokata Dra Dawida BULWY n. t.:

Co każdy kupiec wiedzieć musi o przepisach ustawowych, tyczących się „sprzedaży ratalnej“.

Prawie każdy kupiec zmuszony jest w większym lub mniejszym odsetku sprzedawać na raty. — W związku z tą formą sprzedaży wyłaniają się różne problemy prawne, których dokładna znajomość uchroni kupca przed dotkliwemi stratami i kosztami procesowemi.

Odczyt ma więc na celu zaznajomienie kupiectwa z obowiązującem ustawodawstwem o tej dziedzinie.

O liczny udział uprasza Członków Stowarzyszenia

Wydział
Krak. Stowarzyszenia Kupców

---

w myśl § 71 ordynacji pocztowej (Dz. U. Nr. 45 z 1931 r., poz. 392).

Przy tej sposobności wyjaśnia się, że ustalenie takiego warunku dla kartek pocztowych z zagiętemi brzegami podyktowane jest dwoma względami:

1) Stwierdzono, że w niezaklejonej zgiętej płaszczyźnie umieszczano korespondencję.

2) Nieprzyleganie całej płaszczyzny brzegu do kartki powodowało przyczepianie innych przesyłek do takich kartek wskutek wkleszczania innych przesyłek między niesklejony brzeg a kartkę, co przyczyniało się do mylnego kierowania przesyłek, a co zatem idzie — do opóźnionego ich doręczenia.

W interesie własnym należy przeto przestrzegać przy wysyłaniu kartek z zagiętemi brzegami — opisanego wyżej warunku.

W SPRAWIE UPRZEDZANIA ABONENTA PRZEZ URZĄD TELEFONICZNY O UPŁYWIE 3-MINUTOWYCH OKRESÓW ROZMOWY.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów wydało zarządzenie, iż w zasadzie nie należy abonentów uprzedzać o upływie jednostek trzyminutowych. Wszakże abonent ma prawo zapowiedzieć **z góry**, przy zgłaszaniu rozmowy międzymiastowej, jak długo zamierza rozmawiać. Wówczas może być przez urząd uprzedzony o upływie oznaczonego przez niego czasu trwania rozmowy.

Prezes P. K. O. Dr. Gruber o oszczędności:

(Z przemówienia wygłoszonego w Międzynarodowym dniu oszczędności 31. października br.).

Współczesne pokolenie domaga się sprawiedliwego podziału dóbr, ale też żąda dla nich uzyskania równomiernego wysiłku dla wszystkich. — Ustalenie podstaw materjalnych dla jednostki i rodziny, oto program społeczeństw myślących ekonomicznie. Skoro zawiodły mrzonki — trzeba wrócić do twardej lecz niewątpliwej prawdy, że **każdy sam sobie musi budować przyszłość.**

Finanse stanowiły doniedawna tło, na którem rozgrywała się najistotniejsza faza kryzysu, od nich zaczęło się tzw. załamanie zaufania; dziś one mają właśnie zaufanie to odbudować. — Instytucje finansowe więcej niż kiedykolwiek rozumieją, że najwyższym obowiązkiem powiernika jest rzeczowe używanie powierzonych kapitałów, pewne ich bezpieczeństwo i twórczy wpływ na gospodarkę kraju. Tylko w takich warunkach można krzewić oszczędność. Dziś oszczędność jest podstawową cnotą każdego gospodarczo myślącego obywatela. Z roku na rok stan oszczędności wzrasta. Zaufanie, jakie ogół żywi dla instytucyj oszczędnościowych, powierzając im swe mienie, opiera się przedewszystkiem na zaufaniu do objektywnych warunków, w których znajduje się kraj. Świadoma celu polityka państwowa, stabilizująca warunki ekonomiczne i dająca pewność jutra — ostrożna polityka finansowa, zapewniająca stałość wa-

luty, dająca ochronę zarówno uczciwemu dłużnikowi, jak i godziwemu wierzycielowi — oto warunki na których rozwijać się może i rozwija się zaufanie. **Pocztowe Kasy Oszczędności** mają pełną świadomość, że gdy społeczeństwo powierza im swe kapitały to nakazem moralnym dla wszystkich, którzy kapitałami temi zarządzają jest ostrożność i skrupulatność. — W takiej atmosferze uda się nam niechybnie utrwalić w społeczeństwie przekonanie, iż **posiadanie kapitału, osiągniętego z własnej pracy**, powinno być celem każdego obywatela Rzeczypospolitej.

P. K. O., najpotężniejsza instytucja oszczędnościowa w Polsce uczy oszczędzać. — **P. K. O. cieszy się olbrzymiem zaufaniem wszystkich bez wyjątku obywateli Państwa Polskiego. Składają w niej swe oszczędności nawet obywatele państw sąsiednich, obcych, a nawet przesyłają doń oszczędności mieszkańcy krajów pozaeuropejskich, Indji, Austrjalji itd. mając pełne zaufanie do waluty polskiej i do bezpieczeństwa wkładów ulokowanych w P. K. O.**

Warto pamiętać o tem, że w P. K. O. otwiera się dziennie 1.000 nowych książeczek oszczędnościowych i że ilość ich na dzień 30. września br. wynosiła 1,367.559 a suma wkładów oszczędnościowych 575,011.894 złotych.

Piękny zaiste plon!

Z ŻYCIA ORGANIZACJI.

W niedzielę, dnia 11 bm. odbyło się w salach Krak. Stowarzyszenia Kupców zgromadzenie kupieckie, poświęcone omówieniu spraw stowarzyszeniowych oraz wyborom do Izby Przemysłowo-Handlowej. Przewodniczył Prezes Schechter, który w zagajeniu wskazał na ogrom prac, dokonywanych przez Stowarzyszenie przy stosunkowo słabej współpracy czynnej ze strony członków. Omówiwszy poszczególne etapy działalności Stowarzyszenia, wskazał na wynik I-ej części wyborów do Izby Przemysłowo-Handlowej oraz zakomunikował, iż Ministerstwo Przem. i Handlu przydzieliło naszemu Stowarzyszeniu 5 mandatów dla wyborób „zrzeszeniowych“. W przedmiotowych referatach omówili pp. radca m. Szyf sprawy stowarzyszeniowe, jego braki i zalety, wskazał na wytyczne, któremi winno się kierować Stowarzyszenie, P. Halpern omówił znaczenie Izb Przemysłowo-Handlowych, ich zakres działania, na tle tem omówił kwestję wyborów do tej instytucji samorządu gospodarczego, apelując do zebranych, aby przy oddaniu głosu kierowali się li tylko względami rzeczowymi i kwalifikacjami moralnymi kandydata. W dyskusji, jaka wyłoniła się nad referatami zabrali głos pp. Pitzele, Monderer, Dembitzer, Fischer, Dr. Mndelbaum, prof. Wachsmann i inni rozwijając problemy, będące przedmiotem obrad.

ZGROMADZENIE KUPCÓW W BOCHNI.

Dnia 28 ub. m. odbyło się w Bochni w szczelnie wypełnionej sali Magistratu zgromadzenie kupców i przemysłowców, poświęcone sprawie założenia organizacji zawodowej.

Zebraniu przewodniczył p. radca Freudenheim, który w krótkiem i rzeczowem zagajeniu przedstawił obecne ciężkie położenie kupiectwa, poczem oddał głos p. adw. Dr. Izydorowi Leuchterowi z Krakowa, który w charakterze delegata Związku Stowarzyszeń Kupieckich Małopolski Zachodniej wygłosił bardzo interesujący i doskonale ujęty odczyt n. t. „Cele i aktualne zagadnienia organizacji kupieckiej“. W odczycie tym p. prelegent poruszył ze stanowiska interesów stanu kupieckiego najaktualniejsze kwestje państwowej polityki gospodarczej, wykazując, że właśnie dziś jest czas i miejsce dla działalności dobrze zorganizowanej reprezentacji kupiectwa. Serdeczny aplauz i burzliwe oklaski, jakie towarzyszyły wywodom prelegenta świadczyły, jak głęboko kupiectwo bocheńskie odczuwa bolączki, poruszone przez p. Dr. Leuchtera.

Po odczycie przystąpiono do zorganizowania oddziału, do którego zgłosiło akces około 100 członków z obecnych na sali, poczem wyłoniła się dyskusja, w której zabierali głos pp. r. Freudenheim, mgr. Braw i inni oraz prelegent p. Dr. Leuchter.

Należy mieć nadzieję, że życie organizacyjne w Bochni dzięki poparciu Związku Stowarzyszeń Kupieckich z Krakowa odda duże usługi kupiectwu bocheńskiemu.

Kronika.

MOŻLIWOŚCI EKSPORTOWE.

Bliższe informacje w poniższych sprawach można uzyskać w Państwowym Instytucie Eksportowym. Przy zgłoszeniu należy podać odnośny numer. Firmy, które nie pozostawały dotychczas w bliższym kontakcie z Instytutem, winny nadesłać jednocześnie swe referencje. Adres. Państwowy Instytut Eksportowy, Warszawa, Elektoralna 2.

Firma włoska pragnie nabywać w Polsce mąkę kostną. P/26665/66/Ro.

Firma egipska poszukuje polskich dostawców drzewa twardego w klocach, zdatnego do wyrobów galanteryjnych. P/24790/40/MM.

Firma indyjska interesuje się importem dykty olchowej, krzeseł giętych, obcasów drewnianych do obuwia damskiego. P/24859/3B/MM.

Firma angielska interesuje się importem wyrobów drewnianych, jak części krzeseł giętych, listwy, ramy do tarek do prania i t. d. (P/24859/40/MM.

Firma szwedzka interesuje się importem drewna bukowego (białe czerwone) i klinowego w stanie surowym. P/25314/40/MM.

Na rynku szwedzkim istnieje zapotrzebowanie na drzewo olchowe 2 mm. lub pnie o średnicy 23 cm. P/95313/40/MM.

Na rynku czeskim jest możliwość zbytu znaczniejszych partyj słupów telegraf. P/25695/40/MM.

Firma belgijska pragnie otrzymać reprezentację polskiej firmy trykotażowej na Belgję i Palestynę. P/25148/64/M.

Firma holenderska interesuje się importem z Polski szkła taflowego, lustrzanego. P/25941/63/sz.

EKSPORT TOWARÓW DO KANADY.

Izba Przemysłowo - Handlowa w Krakowie zawiadamia firmy tutejszego okręgu, zainteresowane w eksporcie towarów do Kanady, że w biurze Izby przeglądnąć mogą wzory faktur, oraz zaświadczeń walutowych, wymaganych przez władze celne Kanady przy odprawie towarów nadchodzących z zagranicy.

OBNIŻENIE KAR ZA ZWŁOKĘ ORAZ ODSETEK ZA ODROCZENIE.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 31 lipca 1924 roku o pobieraniu od zaległości w podatkach bezpośrednich oraz w należytościach stemplowych kar za zwłokę, odsetek za odroczenie, tudzież kosztów egzekucyjnych (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721), oraz na podstawie art. 1 ustęp 1 b) ustawy z dnia 10 marca 1932 roku o spłacie zaległości podatkowych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 291) Ministerstwo Skarbu zarządziło co następuje:

1) Od wszelkich wpłat, uskutecznionych począwszy od dnia 1 października 1934 roku na poczet nieodroczonych i nierozłożonych na raty zaległości w podatkach bezpośrednich i opłatach stemplowych, bez względu na czas ich powstania, należy aż do odwołania niniejszego zarządzenia pobierać obniżone kary za zwłokę w wysokości 12% w stosunku rocznym, licząc od ustawowego terminu płatności.

2) Od wszelkich wpłat, uskutecznionych począwszy od wyżej wskazanego terminu na poczet odroczonych lub rozłożonych na raty orzeczeniem właściwej władzy skarbowej zaległości w podatkach bezpośrednich i opłatach stemplowych, należy aż do odwołania pobierać odsetki za odroczenie w wysokości 9% w stosunku rocznym, licząc od ustawowego terminu płatności. (Okólnik Min. Skarbu z dnia 25 września 1934 roku L. D. 33/877/1/34).

NOWE WYDAWNICTWA.

PODATEK PRZEMYSŁOWY.

W związku z wejściem w życie **z dniem 1 października 1934 roku** Ordynacji Podatkowej z dnia 15 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 346) uległy zmianie dotychczasowe przepisy o państwowym podatku przemysłowym, wobec czego wyszło obecnie z druku wydawnictwo p. t.: **Ustawa o Państwowym Podatku Przemysłowym** wraz z dotyczącemi jej rozporządzeniami i okólnikami Ministerstwa Skarbu oraz wyrokami Najwyższego Trybunału Administracyjnego i Sądu Najwyższego, tudzież objaśnieniami, opracowana przez Stanisława Kryglera, naczelnika Urzędu Skarbowego.

Powyższe wydawnictwo obejmuje następujące działy: I. Podatek przemysłowy. II. Zryczałtowany podatek przemysłowy od obrotu dla drobnych przedsiębiorstw. III. Scalony podatek przemysłowy od obrotu.

Wydawnictwo zostało zaopatrzone w skorowidze rzeczowe i chronologiczne, co ułatwia orjentację.

Przystępując do wydania omawianego wydawnictwa, chciałem uprzystępnić tak podatnikom, jako też i urzędnikom skarbowym zapoznanie się z całokształtem przepisów, obowiązujących obecnie po wydaniu Ordynacji Podatkowej w dziedzinie państw. podatku przemysłowego.

Cena księgarska za broszurowany egzemplarz wynosi 6 zł.

Zamówienia należy kierować do autora: **Stanisław Krygler, Gostynin, woj. warszawskie.**

Kto odpowiada za podatek?

W przedmiocie pytania, kto odpowiada za podatek, zaznacza przedewszystkiem Ordynacja Podatkowa z r. 1934, poz. 346 Dz. U., że płatnikiem podatku w rozumieniu Ordynacji, a więc odpowiedzialnemi za zapłatę podatku są: każda osoba fizyczna, spadek wakujący lub osoba prawna, podlegające w myśl poszczególnych ustaw podatkowych (więc np. w myśl ustawy o podatku przemysłowym o podatku dochodowym, o podatku od lokali i td.) obowiązkowi podatkowemu.

W pierwszym rzędzie odpowiedzialną jest zatem ta osoba, która jest właścicielką przedsiębiorstwa (odnośnie podatku przemysłowego), która pobiera pewien dochód (odnośnie podatku dochodowego), która jako lokator zawarła umowę najmu (odnośnie podatku od lokali) itd.

Jednak Ordynacja Podatkowa stwarza także pewnego rodzaju odpowiedzialność wtórną. Wypadki takiej wtórnej odpowiedzialności są następujące:

Co do podatków wogóle.

Za nieściągnięte należności podatkowe spadkodawcy i masy spadkowej odpowiadają spadkobiercy, a to jak za zobowiązania, oparte na tytułach prywatnoprawnych, według przepisów prawa spadkowego. Więc np. za podatek nieściągnięty od spadkodawcy odpowiadają te osoby, którym wedle dekretu dziedzictwa przyznano spadek.

Co do podatku dochodowego.

1) Ten, kto obejmuje majątek osoby prawnej, nie w trybie postępowania egzekucyjnego, odpowiada za nieściągnięte należności podatku dochodowego tej osoby.

2) Członkowie rodziny płatnika podatku dochodowego odpowiadają za tę część należności podatku dochodowego, która przypada stosunkowo na ich dochód, opodatkowany łącznie z dochodem głowy rodziny, jeżeli należność podatkowa nie może być ściągnięta od płatnika.

3) Małżonek, krewny do trzeciego stopnia i do tegoż stopnia powinowaty płatnika, odpowiada za nieściągnięte od niego należności za podatek dochodowy, wymierzony od dochodu z tej nieruchomości gruntowej lub budynkowej, która przeszła następnie na własność lub użytkowanie małżonka, krewnego lub powinowatego.

Co do podatku od lokalu.

Za podatek od lokali odpowiadają solidarnie z najemcą jego małżonek, w s t ę p n i (rodzice, dziadkowie itd. wzwyż), **z s t ę p n i (dzieci, wnukowie itd.) p r z y s p o s o b i e n i** (adoptowani) i rodzeństwo, zamieszkali z nim stale razem w lokalu, będącym przedmiotem opodatkowania.

Co do podatku gruntowego i od nieruchomości.

Nabywca nieruchomości nie w trybie postępowania egzekucyjnego, obowiązany jest do zapłacenia należności podatku gruntowego, podatku od nieruchomości w gminach miejskich i od niektórych budynków w gminach wiejskich oraz podatku od placów budowlanych z nabytej nieruchomości za czas przed jej nabyciem.

Co do dodatków od podatków i należności ubocznych.

Odpowiedzialność przewidziana poprzednio rozciąga się również na dodatki do wymienionych wyżej podatków i na wszelkie należności uboczne, a mianowicie koszty egzekucyjne, kary za zwłokę i odsetki za odroczenie.

PODATEK DOCHODOWY.

Wynagrodzenie, pobierane przez spólnika spółki jawnej za prowadzenie jej interesów.

Wynagrodzenie, pobierane przez spólnika spółki jawnej za prowadzenie jej interesów, jest dochodem z przedsiębiorstwa, a nie z uposażenia służbowego.

Wyrok N. T. A. z 4 czerwca 1934 l. rej. 5091/30.

Koszty „gruntownego odnowienia".

Potrącalność kosztów „gruntownego odnowienia" zawisła od tego, czy chodzi o wydatek na powiększenie lub ulepszenie źródła dochodu, czy też na utrzymanie jego sprawności na dawnym poziomie.

Wyrok N. T. A. z 21 czerwca 1934 l. rej. 3649/30.

O ile zaś chodzi o kwoty wydatkowane na odnowienie budynków, mieszkań i t. p., to uzasadnienie zaskarżonej decyzji tem, że wobec uznania odnowień za „gruntowne", pozycje odnośne również należy uznać za inwestycyjne, nie jest wystarczające, albowiem jak to już N. T. A. orzekł i uzasadnił w wyroku z 25 listopada 1933 l. rej. 2346/33/1 co do t. zw. „generalnego remontu", charakter taki nie przesądza jeszcze kwestji, czy chodzi o wydatek na powiększenie lub ulepszenie źródła dochodu, czy też tylko na utrzymanie jego sprawności na dawnym poziomie.

Ponieważ władza pozwana w tych kierunkach zakwestjonowanych pozycyj nie badała, uznać musiał N. T. A. postępowanie władzy w odniesieniu do obydwu powyższych kwot za dotknięte istotną wadliwością.

PODATEK PRZEMYSŁOWY.

Obrót przedsiębiorstw pośrednictwa handlowego.

W przedsiębiorstwach pośrednictwa handlowego za obrót uważa się sumę wynagrodzeń nietylko pobranych, lecz także należnych za wykonane świadczenia i usługi (art. 5 p. 5 ust. 1 ustawy z 15 lipca 1925 o podatku przemysłowym poz. 550 Dz. U.

Wyrok N. T. A. z 21 czerwca 1934 l. rej. 843/32 i 844/32.

Pojęcie zakładu hurtowej sprzedaży dla zakładów o typie mieszanym.

Zakład o typie mieszanym, w którym dokonywa się sprzedaży nietylko hurtowo, ale i detalicznie, z przewagą jednak tranzakcyj hurtowych, podpada pod pojęcie zakładu hurtowej sprzedaży.

Wyrok Izby Karnej (s. 3) S. N. z 8 marca 1934 3 K. 102/34.

W myśl ust. 1 art. 14 ustawy o podatku przemysłowym, zakład handlowy, prowadzony przez przedsiębiorstwo przemysłowe celem sprzedaży w nim wyrobów własnej produkcji, uważa się zasadniczo za zakład oddzielny w rozumieniu art. 11 ustawy.

Ustawa uznaje jednak dwa wyjątki z tego przepisu, mianowicie: 1) nie uważa za oddzielne przedsiębiorstwo: zakładu hurtowej sprzedaży wyrobów własnej produkcji w warunkach w ust. 2 art. 14 ustawy wskazanych i 2) nie uważa za oddzielne przedsiębiorstwo: detalicznej i drobnej sprzedaży wyrobów własnej produkcji, dokonywanej w tym samym lokalu, gdzie mieści się zakład przemysłowy.

Handlem hurtowym w rozumieniu cz. II. lit. A. rozdz. I. kategorji I. taryfy jest zbyt wszelkiego rodzaju towarów przeważnie w większych ilościach (partjami) głównie kupcom i przemysłowcom, z czego wynika, że zakład o typie mieszanym, w którym dokonywać się będzie sprzedaż nietylko hurtowo, ale i detalicznie, z przewagą jednak tranzakcyj hurtowych, podpada pod pojęcie zakładu hurtowej sprzedaży. — W świetle tych zasad, skoro sąd wyrokujący ustalił, że w biurze „Młyna C.“, a więc w tej samej miejscowości, gdzie znajduje się sam zakład przemysłowy, dokonywano sporadycznie detalicznej sprzedaży mąki i otrąb, to uznać należy, że Młyn C. prowadził hurtową sprzedaż wyrobów własnej produkcji, w warunkach w ust. 2 art. 14 ustawy o podatku przemysłowym przewidzianych, w czynie więc oskarżonego niema cech przestępstwa, wobec czego należy go uniewinnić, nie wdając się w rozpoznanie drugiego zarzutu kasacji.

Terminy płatności podatków.

Ogłoszone świeżo przepisy wykonawcze o Ordynacji Podatkowej, zawarte w rozporządzeniu Ministra Skarbu z 19 września 1934, poz. 821. Dz. U. ustalają w § 82. następujące terminu płatności różnych rodzaji podatków:

Podatek gruntowy.

I. rata — do dnia 30 kwietnia.
II. rata — do dnia 30 listopada.

Podatek od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich.

I. rata — do dnia 30 kwietnia,
II. rata — do dnia 31 lipca,
III. rata — do dnia 31 października,
IV. rata — do dnia 31 stycznia następnego roku.

Podatek od lokali.

I. rata — do dnia 30 kwietnia,
II. rata — do dnia 31 lipca,
III. rata — do dnia 31 października,
IV. rata — do dnia 31 stycznia następnego roku.

Podatek od placów budowlanych.

I. rata — do dnia 30 kwietnia,
II. rata — do dnia 31 lipca,
III. rata — do dnia 31 października,
IV. rata — do dnia 31 stycznia następnego roku.

Podatek przemysłowy od obrotu.

a) Podatek ten ma być zapłacony do dn. 31 maja.

b) Zaliczki kwartalne na poczet podatku przemysłowego od obrotu mają być zapłacone:
za I. kwartał — do dnia 15 czerwca,
za II. kwartał — do dnia 15 sierpnia,
za III. kwartał — do dnia 15 października,
za IV. kwartał — do dnia 15 lutego następnego roku.

Podatek dochodowy.

A) A o ile chodzi o Dział I. to:

a) podatek ten ma być zapłacony do dnia 15-go września;

b) przedpłaty podatku dochodowego Działu I., które należą się w wysokości połowy kwoty, jaka przypada od zeznanego dochodu, powinny być uiszczone:

przez osoby fizyczne — do dnia 1 marca roku podatkowego,

przez osoby prawne — do dnia 1 czerwca roku podatkowego.

B) O ile chodzi o Dział II., to:

a) zapłata rat z tytułu różnicy ma nastąpić:
I. rata — do dnia 15 kwietnia,
II. rata — do dnia 15 czerwca,
III. rata — do dnia 15 września,
IV. rata — do dnia 15 grudnia.

b) Od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę podatek dochodowy powinien być uiszczony w terminie 7 dni po upływie miesiąca kalendarzowego, w którym nastąpiła wypłata przez służbodawcę.

Osoby obowiązane do składania zeznań o dochodzie, które w wyznaczonym terminie zezznań nie złożą, powinny w terminie pod a) uiścić płowę podatku, wymierzonego za poprzedni rok podatkowy.

Nadzwyczajny podatek od niektórych zajęć zawodowych.

Ten podatek ma być uiszczony w terminach płatności podatku dochodowego, jak wyżej pod A).

Podatek wojskowy.

O ile podatek wojskowy pobierany jest w formie dodatku do podatku dochodowego, powinien być uiszczony w terminach płatności podatku dochodowego jak wyżej pod A).

Wydawca Zw. Krak. Stow. Kupców: Samuel Schechter. Redaktor odpow. Samuel Kurzman
Drukarnia Józefa Fischera, Kraków, Grodzka 62. Telefon 104-12.